

De Moeial

Tweewekelijks gratis dingies voor VUB-dinges. 30 nov tot 13 dec 1987.

Inhoud:

1

Het zal je maar gebeuren: Verkozen worden.

2

Wat hebben poetsvrouwen, tuiniers en ordehandhavers aan de VUB gemeen? Privatisering wellicht.

3

Het zal je maar gebeuren: NIET verkozen worden. Op deze bladzijde leest u overigens ook de waarheid.

4

De nationale verkiezingen zijn in aantocht. Uiteraard hebben de politieke partijen hierover óók een standpunt: ABORTUS.

5

Theodoor, ons aller, wordt jaarlijks herdacht als stichter. Men maakt er dan een oervrijzinnige dag van, waarin het *onderdampelingsritueel* nog steeds behouden blijft. Kijk.

6

Voor de verandering: Op stap in Brussel, en ook met enkele lezers.

7

Verder opgestapt met taxistop. En de onvermijdelijke. AGENDA. Trek je stapschoenen aan.

8

Waarschijnlijk De Kultuurkrant.

De Moeial.

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism VO, BSG en de Dienst Cultuur.

Adres: De Moeial,
Pleinlaan 2-gebouw Y
1050 Brussel
Tel: 02/641 23 38

Verantwoordelijk uitgever:
Peter Perceval
Lange Bremstraat 96/6
2060 Merksem.

Medewerkers: Peter Perceval, An Vrankx, Dag Thielens, Saskia Schoofs, Nathalie Dyck, Pol Van Cappellen, Joeri Cornelis, en andere dingies, en *(hoer)*
DPV

Abonnementen: 150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

Verkiezingen

Op donderdag 19, maandag 23 en dinsdag 24 november gingen de SoR- en Raad van Beheer verkiezingen door. Daar bent u hopelijk in levende lijve mee in contact gekomen. Dinsdagavond werden de stemmen en 'kworums' geteld (beslist een spannende en rokerige -want zenuwachtige- bedoening), en vandaag lees je dan eindelijk de resultaten van de verkiezingen.

Laten we maar met het eenvoudigste beginnen. De Raad. Ook wel Raad van Beheer genoemd. Er werd een afgevaardigde voor verkozen uit de Toegepaste Wetenschappen, één van de Rechten, één van de ESP en eentje voor de Letteren en Wijsbegeerte. De kandidaat voor de Exakte Wetenschappen behaalde geen kworum (er was dus geen 1/3 van de studenten van zijn fakulteit naar de stembus getogen) en voor de andere fakulteiten had er eenvoudigweg niemand de interesse opgebracht zich kandidaat te stellen. Die blijven dus afgevaardigdloos.

SoR

Aan kandidaten voor de SoR was er geen gebrek. Integendeel. 16 kandidaten, waarvan er slechts 6 in de prijzen konden vallen. Het globale kworum, over de hele fakulteit gerekend dus, werd bereikt. Aanvankelijk werd daar wel wat voor gevreesd, maar méér dan ééndertig van alle studenten van deze universiteit is toch gaan stemmen. Dat is kits. Er werd dan ook veelvuldig in de lessen en in het kafetaria opgeroepen om aan de verkiezingen deel te nemen. Daarbij werd gewoonlijk ook vermeld op wie men het best kon stemmen. Aan verkiezingspropaganda en pamfletten was er beslist geen gebrek. De Sociale Lijst was zelfs op het idee gekomen een video te monteren. Maar meer dan 6 SoR-ers kon echt niet. De studenten die de meeste stemmen achter hun naam konden krijgen, vormen in 1988 de SoR. Dat zijn de volgende:

Nick van de Marliere (720 stemmen)
Martine van de Velde (628 stemmen) en
Sumio Yoshimi (ook 628 stemmen)
Eric De Leye (624 stemmen)
Karen Casteleyn (594 stemmen)
Geert Baetens (567 stemmen)

Elk van de verkozenen weet zich uiteraard gesteund door een plaatsvervanger, die, in

tegenstelling tot de studentenplaatsvervangers voor de Raad van Beheer, alle SoR-vergaderingen mogen bijwonen en zelfs mogen stemmen wanneer hun effectieve afwezig is.

Voor

Geert De Ruyck, SoR-voorzitter in 1987, behaalde slechts 504 stemmen. Hij wordt daarmee de zevende in het rijtje, net eentje te veel dus om nog in het SoR-parkours te kunnen meedraaien. De nieuwe SoR, die in januari 1988 aan de slag mag gaan zit precies door Geert's onpopulariteit (?) voorlopig met een probleem. Wie wordt SoR-voorzitter dit jaar? Zoals de zaak er nu uitziet kan Geert Deruyck, ondertussen degelijk ingewerkt in het reilen en zeilen van de SoR, geen voorzitter meer zijn in 1988. Wie heeft er dan zin om deze fulltime, maar helaas volledig onbetaalde job een heel jaar lang op zijn/haar schouders te torsen?

Eigenlijk is het niet méér dan een veel globaler probleem in studentenmiddens. De continuïteit. Het is mooi dat studenten aan deze instelling betrekkelijk veel medezeggenschap hebben. Deze taak kan van generatie op generatie van studenten 'overgeërfd' worden. Precies daarbij loopt het blijkbaar al een tijdje mis. De vorige SoR-ploeg (die van 1987 dus) was zo goed als neofiet. Geert De Ruyck was in 1986 al ondervoorzitter, in 1987 werd hij opnieuw verkozen en was daarom een geschikte student om het voorzitterschap over te nemen van voorganger Eric Goubin. De andere SoR-leden waren nieuwkomers. Het betekent dat zij zich moesten inwerken. Dat vraagt tijd.

Het SoR-team 1988 is op Eric en Sumio na ook nieuw. Alweer zal het gros van de

SoR-leden zich een tijdlang aan het inwerken zijn. Het echte probleem is zoals gezegd het voorzitterschap. Bovendien heeft geen van de anciens in de vorige SoR-legislatuur de rol van ondervoorzitter op zich genomen. Het vroegere 'doorstromingscircuit' (van ondervoorzitter naar voorzitter) is nu doorbroken.

beleid?

Een heel ander aspekt dan weer is de vraag naar het beleid dat we van deze nieuwe SoR kunnen verwachten. Daar lijkt nu nog maar weinig over te zeggen. Zal het idee van privatisering de Raadzaal bespoken? Welke prijzenbeleid inzake maaltijden en huisvesting zal er gehanteerd worden? Zal het zwembad nog tot in de SoR stinken? Er zijn ongeveer 30 veel mogelijke vragen.

Wat wel vaststaat is dit. De verkozenen stammen uit 4 verschillende 'kieslijsten'. Nick (Rechten) en Eric (ESP) stammen uit de Studenten voor Studenten klan. Martine (ESP) staat uiteraard voor de Marxistisch-Leninistische Beweging. Sumio (Geneeskunde) doorkruiste de verkiezingsstrijd op de 't Zal Wel Gaan-lijst. Karen (Rechten) en Geert Baetens (Letteren en Wijsbegeerte) vormden een deel van de Sociale lijst. Eigenlijk is dat best een interessante kleurenpracht. Ook verhitte discussies lijken in de maak. Laat ons hopen dat de SoR hierdoor nóg meer dynamiek krijgt dan in de voorgaande jaren. Oja, en dat er dit jaar geen politiek van de Lege Stoel gevoerd wordt, ook niet in de verschillende werkgroepen die rond welbepaalde diensten werden opgericht. De naam zegt het trouwens zelf al. Er moet gewerkt worden.

DeBlinkende Knoopjes Revisited...

Terwijl er in onze vorige editie wat betreft de kampusbewaking vooral aandacht geschonken werd aan de geruchtenstroom die de VUB-tam-tam tot kwistig rondtrooit, is het nu de bedoeling een en ander duidelijk te stellen. Hoe zit het nu met die private bewakingsfirma? Wat zullen de studenten ervan ondervinden? Verdwijnen de VUB-bewakers? Om op deze vragen te antwoorden, wilde Dhr. Vanderghinste, onder wiens directe bevoegdheid de Dienst Bewaking valt (de dienst bewaking is opgenomen in het geheel van de Technische Dienst), graag in een interview met uw Moelial duidelijkheid scheppen rond de hele kwestie. De fuyvers onder jullie kunnen alvast op beide oren slapen ('s morgens dan...), in het kontrak staat al in elk geval dat "behoudens onheil, de bewakers zich niet mogen inlaten met het gebeuren in de ontspanningsgelegenheden". Anderzijds moet er wel "controle uitgevoerd worden op verdachte aanwezigheden op de terreinen en in de gebouwen", mijn inziens een nogal ruim interpreterbare omschrijving... En nu, duidelijkheid a.u.b.!!!

DM: Kunt u mij eens de huidige toestand op de VUB, wat de bewaking betreft, beschrijven. Daarmee bedoel ik de laatste maanden en wat het gisteren (woensdag 18/11) genome besluit daaraan verandert.

VDG: Het besluit, getroffen op het Bureau van de Raad van Beheer, bepaalt dat er een uitbreiding komt voor de volgende 3 jaar in de zin van een private bewaking. De uitbreiding is in de eerste plaats een uitbreiding van het bestaande patroon. Dit bestond uit een groep van 9 bewakers - alhoewel het kader er 10 voorzag, waarvan de laatste nooit vervangen geweest is - die instonden voor de nacht- en weekendbewaking. Voor de dagbewaking is er bewust gekozen voor een private bewaking omdat dat in die situatie zekere voordelen biedt. De eigen bewaking heeft dikwijls het probleem dat die teveel mensen kennen, wat tot gevolg heeft dat er meestal geen echt toezicht plaats heeft. Het resultaat van die eerste maanden met private bewaking is wel duidelijk: de laatste tijd zijn de (kleine) misdrijven zoals wagensdiefstallen praktisch herleid tot nul door de gevoerde aanwezigheidspolitiek. De hoofdzak is nog steeds bewaken-door-aanwezig- te zijn en niet door op te treden. Zo worden potentiële dieven van de kampus gehouden. Dit was dus de toestand van het bewakingspatroon met private bewaking. Het geheel is gestart op initiatief van de Werkgroep "Veiligheid op de Kampus" toen vorig jaar eens heel sporadisch met het bijkomend inschakelen van private bewaking begonnen werd en ook dit jaar is dit als experiment gestart om dan na het besluit van het Bureau van de RVB de bewaking in een definitieve vorm te gieten. Door eens te experimenteren konden we mijn inziens veel onnodige kosten vermijden en was het ook veel makkelijker om te bepalen wat we juist nodig hadden.

DM: Wat die firma GMIC (Garde Maritime, nvdr) betreft, bestond er een kontrakt met hen zoals voorzien wordt in de toekomst?

VDG: Nee, in de beginperiode kan dat als een tijdelijke bestelling omschreven worden en later is er een driemaandelijk kontrakt geweest, uitgebreid met de laatste 2 maanden. Gezien het een test betrof wilden we ons niet kontraktueel binden, om dan vast te stellen dat de geleverde diensten niet voldeden. Hiermee werden, om het simpel te stellen, zotte kosten vermeden. Men mag ook niet vergeten dat het eerste initiatief m.b.t. een private bewaking uitging van de studentenwijk. Tijdens de Kerstperiode '86-'87 werd om supplementaire bewaking gevraagd om daar een oogje in het zeil te houden.

DM: Betreft het hier de SoR of de Bewonerskommissie?

VDG: Het is uitgegaan van de Bewonerskommissie, waarna de SoR gunstig geadviseerd heeft. Maar nadien heeft de SoR ook gewezen op het feit dat als het initiatief

voortgezet werd en in een serieuze, definitieve vorm gebracht zou worden, het dan een beleidsbeslissing moest zijn, genomen door de bevoegde instanties. (Onder bevoegde instanties begreep de SoR de Raad van Beheer. De onveiligheid op de kampus betrof immers een probleem dat de hele universiteit aanbelangde, niet alleen de studentenkoten. Er moest volgens de SoR dan maar op kosten van de hele universiteit aan een globaal bewakingsbeleid worden gesleuteld. nvdr) Over dit eerste experiment heeft de BWC een verslag opgesteld met een gunstige appreciatie. Het is ook zo dat zo'n studentenwijk bijna een dorp op zich is en dat vereist toezicht, zeker in de periodes wanneer de bezettingsgraad van de koten laag is.

Zó kan u natuurlijk óók een kampus bewaken!

DM: De keuze van GMIC, was die willekeurig of weloverwogen?

VDG: Dat het Garde Maritime geworden is, is eerder een toevalligheid dan een voorkeur voor 1 van de firma's. Het zijn wel de mensen die onze eigen mensen opgeleid hebben. Het waren ook de enigen die ons zo'n programma konden aanbieden. Achteraf bekeken hebben we daar geen spijt van.

DM: Vergelijk eens de VUB-bewaking met de private bewaking...

VDG: Bewaken, dat is voor mij een vak... Onze eigen bewakers worden niet als dusdanig aangeworven, maar als onderhoudswerkman op basis van een schrifttest en een kort interview. Een van de belangrijke aspecten van een bewakingsopdracht is de fysieke konditie. Ook naar de echte geschiktheid om te bewaken - een psychisch belastende opdracht - wordt niet zo gekeken gezien de selectie in het algemeen pakket van aanwervingen zit. Als men daarentegen met private bewaking werkt, dan komen die uit een betere selectie, dat is duidelijk. Beiden kunnen goed werk verrichten en het streefdoel is om ze elk hun werk te laten doen in een goede combinatie. Het is wel zo dat de eksternen zich zullen moeten aanpassen, maar van ons allen moet er ook goeie wil aanwezig zijn. Onze mensen daarentegen zijn wel vertrouwd met de VUB, maar dat heeft ook zijn nadelen... Volgens mij moet er een

afstand zijn tussen de bewaker en zijn omgeving, dat gaat hem veel meer respect geven en daarom vind ik een degelijk uniform ook noodzakelijk. Het maakt hem herkenbaar en zorgt voor de nodige afstand. Ik denk dat een combinatie van de 2 diensten op de VUB ideaal kan zijn. Ik weet ook als er bvb. een ruzie is in het k.k., er daar geen mensen van GMIC moeten tussen komen, maar dat onze mensen zoiets meestal tot een goed einde brengen. Als er interne stakingen zijn van vakbondszijde, dan weet ik ook dat ik de eksterne firma niet te duidelijk moet laten rondlopen. Men moet geen rode-land-effect zoeken... Maar ik denk dat er een perfecte harmonie kan zijn als onze eigen mensen taken, eigen aan de VUB, dienstverlenende taken op zich nemen, maar laat de echte bewakingstaken, het veldwerk, over aan eksternen die ervoor opgeleid zijn en ze beter kunnen uitvoeren.

DM: Als ik het goed begrepen heb, dan blijven de mensen van de VUB 's nachts permanentie houden, terwijl de private bewaking zowel 's nachts als overdag patrouilleren?

VDG: Het schema dat voorgesteld is aan een goedgekeurd is door het Bureau van de RVB houdt dat inderdaad in. Onze eigen dienst houdt 's nachts permanentie in de stookplaats (achter de F&G, nvdr.) en controleert de gebouwen. De kampus, de studentenwijk en de garages worden d.m.v. wisselende patrouilles zowel overdag als 's nachts door de private bewaking beveiligd.

degelijke is. Leuven bvb. heeft die ook en zegt daar goeie ervaringen mee te hebben.

DM: Ik kan me wel voorstellen dat het feit dat de VUB een open instelling is, problemen met zich meebrengt.

VDG: De VUB-kampus is wel eigenaardig. De kwestie of het privaat eigendom is of niet, is niet zo duidelijk. Het is geen echt privaat domein, gezien de op de kampus wonende studenten het recht hebben om het even wie uit te nodigen waar dus geen controle op is. Activiteiten in de Aula Q en de Y' lokken ook eksternen door de publiciteit. Nadien kunnen die mensen uitvermen over de kampus. Echte controle is dus heel moeilijk, vandaar dat we moeten mikken op de aanwezigheid van iemand om eventuele diefstallen, misdrijven te voorkomen. Onze bureaus van de ULB worden op het ogenblik geplunderd - net zoals de VUB 3 jaar terug trouwens - terwijl hier praktisch niets gestolen wordt.

DM: Wat is het statuut van het ASLK-kantoor en wat als er iets gebeurt zoals die overval verleden jaar?

VDG: Het ASLK-kantoor valt buiten ons bewakingsstelsel. Daar zijn overeenkomsten over en die mensen hebben ook hun eigen beveiliging wat betreft hun geldtransporten, hun kantoor... Officieel heeft onze bewaking (privaat of VUB) er niets mee te zien, wat niet wil zeggen dat verdachte individuen of gebeurtenissen niet gesignaleerd worden.

DM: Wat nu beslist is, is dit blijvend of is dit een stap naar verdere privatisering?

VDG: In een eerste fase is het een overdracht van taken tot ongeveer een 50/50-verhouding. De overeenkomst met de bewakingsdienst geldt voor een periode van 3 jaar. Dit maakt het mogelijk een degelijk systeem uit te werken. Wanneer echter iemand van onze dienst met pensioen gaat en men weet 2 maanden niet of de persoon in kwestie al dan niet vervangen wordt, dan zal heel het schema verstoord worden. Als nu geweten is dat deze zaak voor 3 jaar gaat lopen en men weet dan (want deze beslissing moet nog duidelijk gemaakt worden) wat er met de huidige mensen gaat gebeuren (Ik bedoel dan niet de mensen die nu aan het werk zijn, maar de vervangers van degenen die met pensioen gaan binnen de komende 3 jaar) dan pas kan het systeem degelijk uitgewerkt worden. Die vrijkomende betrekkingen staan in vraag, de anderen blijven zeker in dienst. Het zou nuttig zijn dat daar eindelijk eens duidelijkheid over bestaat, want het is niet door onduidelijkheid dat de zaak verkeerd voorgesteld wordt en allerlei geruchten verspreid worden. Jullie initiatief en een antwoord van het VUB-beheer zou hierbij nuttig zijn, zodanig dat iedereen weet waar we aan toe zijn en waaraan we kunnen bouwen. Ik heb niet liever dan voldoende bewakers, dan is het veel makkelijker werken. Verdere uitbreiding van de private bewaking zie ik niet zitten, tenzij men beslist de mensen waarvan eerder sprake was, niet te vervangen. Dan moeten elders andere mensen gevonden worden. Ik denk dat het beleid van de VUB in die zin is dat men aan bewaking een financieel pakket wil toekennen, waarvan het de bedoeling is het zo optimaal mogelijk te gebruiken en dat slaat dan zowel op de service- als bewakingstaken, verdeeld over de eigen mensen en de eksternen. Dat moet het doel zijn met de bestaande middelen het beste systeem uit te werken, tegemoet komend aan de diverse vragen rond bewaking en toezicht.

DM: Welbedankt! (pffi...)

YOKO.

SOR-verkiezingen, hoofdstuk II

De SOR-verkiezingen zijn, zoals U elders wellicht kon lezen, voorbij. Wat overblijft is een nieuwe studentenequipe die volgend jaar de Sociale Sector zal beheren, een paar teleurgestelde kandidaten die het niet haalden, en een wat wrange nasmaak bij sommige kiezers én deelnemers. Wat u hierna leest zou best wel eens een voorbeeld kunnen zijn van hoe één van die 'teleurgestelde kandidaten' de afgelopen verkiezingsslag overpeinst.

"Natuurlijk is de SOR-verkiezing op zich onderhevig aan 'manipulatie', 'intimidatie' en wat al niet meer. Eerste kan studenten van de Rechten zouden ertoe overgehaald op iemand van de Rechten te stemmen (zonder het ook maar één moment te hebben over de standpunten die deze kandidaat vertegenwoordigd)? Originele, maar toch niet helemaal onschuldige, "audio-visuele reclame" werd aangewend in het restaurant. Maar zerkelijk beschamende praktijken zouden plaats hebben gevonden te Jette; zoals het 'benutten' van VO-affiches om de eigen kandidatuur te steunen, terwijl er binnen Vrij Onderzoek (waarvan een aantal bureleden aan de verkiezingen deelnamen in eigen naam) was afgesproken zich strikt neutraal op te stellen (wellicht is daarover het laatste woord binnen VO nog niet gesproken).

De SOR-verkiezingen zijn zo helaas dezelfde kant opgegaan als de nationale verkiezingen: er wordt niet meer gekozen voor de ideeën die iemand wil realiseren, maar voor de persoon, het gezicht zelf.

Het is dan ook méér dan droevig dat een competent en ervaren iemand zoals Geert Deruyck, die zich tenvolle heeft ingezet voor de SOR en het vertrouwen van velen die het SOR-beleid van nabij volg(d)en genoot, net uit de boot viel. Nog erger is het dat mensen die vanuit het "volmaakte niets" verschenen zijn (geen enkele ervaring over of kennis van de werking van de SOR) wél verkozen zijn. Maar het ergste is dat mensen die het afgelopen jaar leuterlijk ergeris hebben opgewekt door hun fanatiek doorgevoerde onkunde, opnieuw het misplaatste vertrouwen van wellicht argeleze kiezers hebben gekregen."

Ik vertik het om hier nog maar eens het BELANG van de Sociale Raad uit de doeken te doen, in feite zou iedere student (nu, na de SOR-verkiezingen, zeker) moeten weten waar het hier over gaat. Het ongenoegen van een teleurgesteld kandidaat zou als volgt verder kunnen gaan: "Het is meer dan bedroevend, zelfs beschamend dat een merendeel van de studenten geen enkele interesse heeft voor iets dat toch een zeer directe invloed op zijn (zeker financiële)

toestand impliceert. Het is zonder meer schandelijk dat er met moeite een quorum van 1/3e (!!) van alle ingeschreven studenten bereid wordt gevonden om de kleine moeite te doen om een stembiljet in te vullen, laat staan alleen maar af te geven om het quorum te helpen bereiken. Dit roept zeer indringende vragen op, zelfs in verband met het effect van stemplicht op de nationale verkiezingen. Van een eerste kandidatuurstudent is het in zekere zin nog begrijpelijk dat hij of zij zich, net nadat zij of hij de VUB een beetje begint te kennen, nog niet ten volle kan uitspreken over een Raad, laat staan personen, die hij niet of nog maar nauwelijks kent. Het ergste is dan ook dat het quorum juist dankzij deze studenten, en dan soms nog op aandringen van sommige professoren, wordt behaald. Daarnaast is het meer dan beangstigend dat een dergelijke desinteresse enkel kan gesanktionerd worden door ook de studenten die wél de zin van de SOR inzien te bestraffen, door de SOR voor een jaar "niet-studentrindend" te laten beheren. En zelfs dan rijst de vraag of de amorfheid en gelatenheid daarmee doorbroken zou kunnen worden. Beter een slechte SOR dan helemaal géén SOR ?

Denk nu niet dat ik vind dat alle verkozen kandidaten inkompetent zijn, integendeel. Ik ben meer dan overtuigd dat er een groot deel bekwame en zeker enthousiaste mensen tussen zitten. Ze hebben trouwens een jaar voor zich om het in hen gestelde vertrouwen aan te wenden.

Een ander probleem vormt zonder meer de campus in Jette. Het is zeker waar dat zij, ondanks een eigen afgevaardigde in de SOR in 1987, stiefmoederlijk behandeld zijn geworden. Of dit nu, zoals dit jaar in hun

verkiezingsbiljet van hun verrassend ruime lijst werd vermeld, te wijtten is aan een "coup" van de diensthoofden, of aan het gebrek aan inzicht in de werking van de SOR van hun afgevaardigde (aan de Pleinlaan werden wél dingen gerealiseerd), laat ik hier in het midden."

Op die manier zouden we nog een hele tijd verder kunnen spekuleren over hoe het ongenoegen van sommigen er op dit moment zou kunnen uitzien.

Ja, natuurlijk is het jammer dat enkele interessante kandidaten uit de boot vielen. Laat ons eens nagaan wat voor een moraal een teleurgesteld hierin zou kunnen vastknopen.

"Misschien valt hier een belangrijke les uit te leren: enkel kandidaten die door beide kampussen gesteund kunnen worden, maken een kans (tenzij ze van andere, in kasu anti-racistische, kiesintenties genieten). Ik hoop dat dit jaar zowel de eigen afgevaardigde uit Jette als de andere SOR-leden iets zullen ondernemen (bv. één keer per week, misschien eerst een maand bij wijze van experiment, een bus inleggen) om de campus aan de Laarbeeklaan uit het isolement te halen.

De SOR-verkiezingen zijn afgelopen, ik kan er alleen maar het beste van verwachten en het verloop van de vergaderingen in de gaten blijven houden. Misschien een wat cynische houding, dat, naar ik hoop, gelogenstraft zal worden door het goed functioneren van deze nieuwe SOR, en een massale én bewuste opkomst bij de volgende SOR-verkiezingen".

Evarist, ex-notoir seksist.

Eindelijk,

DE WAARHEID.

In de week van 22 tot 27 november werd de kampus aan het oefenplein herhaaldelijk vereerd met het bezoek van enige Gideons. Met de gulle glimlach en een onmiskenbaar Engels aksent deelden deze mensen kleine blauwe boekjes uit. En zie, zij bevatten de waarheid! Waar de hele VUB op zat te wachten!

Een eendje?

Nu was er vroeger een BRT kleuterserie over een lelijk eendje dat *gideon* heette. Maar met dat bestje hadden deze heren totaal geen uitstaans. De blauwe boekjes die zij verdeelden waren immers exemplaren van het nieuwe testament van onze Heer en Heiland Jezus Christus (Vertaling Nederlandsch Bijbelgenootschap). In het boekje (het is 11 cm op 8 en 1,5 cm dik) verklaren zij zich nader: "The Gideons International is een Vereniging van Christen zakenlieden en vrije beroepers, die in meer dan 130 landen tezamen verbonden zijn door vriendschap en dienstbetoon."

Zoiets als de Moelal-redaktie dus, maar dan op wereldschaal. "Het doel van de vereniging is het bevorderen van de verspreiding van het Evangelie van Christus onder alle mensen, opdat zij de Here Jezus Christus als hun persoonlijke Heiland mogen leren kennen." Om dat te verwezenlijken hebben zij naar eigen zeggen ondertussen zo'n 300 miljoen Bijbels en Nieuwe Testamenten geplaatst in hotels, motels, ziekenhuizen en gevangnissen en verspreid onder militairen, leerlingen van middelbare scholen, e.a.

Nieuw Testament

In het blauwe kftje zit zoals gezegd Het Nieuw testament. Of laat ons liever zeggen: een Nieuw Testament. Van Gods Kosbaar Woord bestaan namelijk meerdere versies. In de loop van de geschiedenis is er nogal wat heen en weer getrokken over wat nu precies het ware woord van God was. Sommige mensen die daar baat bij hadden voegden immers naar hartelust stukken aan de bijbel toe die hun eigen positie in de maatschappij konden rechtvaardigen. Zo vinden we in deze versie o.a. volgende toffe stoot: "Onderwerpt u aan alle menselijke instellingen, om des Heren wil: hetzij aan den keizer, als opperheer, hetzij aan stadhouders, als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners. Want zo is het de wil van God, dat gij door te doen den mond snoert aan de onwetendheid van de onverstandige mensen, als vrijen en niet als mannen, die de vrijheid misbruiken tot dekmantel voor hun kwaadwilligheid, maar als dienaren Gods. Eert allen, hebt de broederschap lief, vrees God, eert den keizer." Dit wordt toegeschreven aan de apostel Petrus (petrus evangelie hoofdstuk 2 vers 13 tot 17). Ik kan mij echter bezwaarlijk inbeelden dat

apostel Petrus, die in Rome nota bene zelf door Nero gekruisigd werd, zich zo vol lof uitliet over de man die hem en zijn volgelingen voortdurend op de hielen zat. Dat zou net hetzelfde zijn als de CCC-terroristen die Minister van Justitie Gol een toffe kerel zouden vinden. Nee, dit lijkt mij, en een paar bijbelgeleerden wiens namen ik u bespaar, eerder een overblijfsel uit de verschillende investituur-strijdjes die het christendom met de wereldlijke macht in de loop van haar bestaan heeft gehad. Herinner u het bekechten van Keizer Karel met de paus uit die tijd en de manier waarop die laatste uiteindelijk moest buigen voor de Keizer.

Vraagje

Men kan zich afvragen waarom de mensen van The Gidion International nacht en ontij troseren om het woord Gods' tot u te brengen (ik kreeg mijn exemplaar in het halfduister toegestopt toen ik ter hoogte van het Sjern naar Metro Petillon schreed). Wel, het kan u vergezocht lijken, maar in feite gaat het hier om macht. Gelet op de boude aanpassingen vormt dit Nieuwe Testament een uitstekend alibi voor mensen met macht om van alles en nog wat aan te morsen. Heden ten dage lopen er in Amerika predikers rond die verkondigen dat het al in de bijbel stond dat de Amerikanen zich met kernkrakketen en andere Sterrenkrijgspeelgoedjes moesten beschermen tegen het rode gevaar terwijl ze met luide stem de betreffende citaten in het rond schreeuwen. Dit Nieuwe Testament heeft zelfs van ver niks met het echte Nieuwe Testament te maken. Als ik niets beters te doen had zou ik deze mensen aanklagen wegens valsheid in Geschrifte. Voegt zich daarbij het pretentieuze trefwoordenregister langswaar men Hulp

voor Levensproblemen, Hulp in tijd van Nood en raad omtrent de Kristelijke Deugd en karakter kan opsporen. Zomaar uit het vuistje krijgt u daar toegewezen wat nu juist de oplossing is voor uw probleem. Stel dat u als vrouw met een lichte identiteitskrisis worstelt, dan wordt u gezwind verwezen naar Epeziërs hoofdstuk 5 vers 22 tot 23: "Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan den Here, want de man is het hoofd van zijn vrouw.... Evenals christus het hoofd is zijner gemeente."

De Boodschap

Uiteindelijk willen de heren, want het is ongetwijfeld een stel seksistische heren, u een kontrakt aansmeren. Dat klinkt zo: "Mijn beslissing om Jezus Christus als mijn verlosser en Leidsman aan te nemen, terwijl ik God belijd, dat ik een zondaar ben, en terwijl ik geloof dat de Here Jezus Christus voor mijn zonden aan het kruis is gestorven en is opgestaan voor mijn rechtvaardiging aanvaard ik Hem als mijn persoonlijke verlosser en Zaligmaker." Daaronder schrijft u naam en datum en plaatst een krabbeltje. De gelijkijns met het principe van het vrij onderzoek dat iedereen hier onder de neus gevreven krijgt is opvallend. Dat formeel taalgebruik, dat pretentieuze toontje van ik-weet-het-wel-en-jullie-lekker-niet... Ik ben geen zondaar. Jezus hoefde helemaal niet aan het kruis te sterven voor mij. Ik vind 's mans leven en werken zeer sympathiek. Ik wil geen moord op mijn geweten, hoor! Bovendien is God dood. VUB ere-doctor Gerard Walschap heeft het gezegd (al is dat geen garantie natuurlijk).

IL CATTIVO

Abortus

Kijk, het zit zó. De huidige Belgische wet inzake abortus dateert van 1867. Op zich hoeft dat geen bezwaar te zijn, erger is dat deze wet eigenlijk stamt uit het strafwetboek, en dat ze dus bepaalt dat abortus strafbaar is. Abortus uitvoeren is zelfs strafbaarder voor houders van een medisch diploma, dan voor gewone burgers of kwakzalvers.

Zoals wel vaker het geval is, stemt datgene wat wettelijk bepaald is niet steeds overeen met wat in de praktijk gebeurt, gewoon omdat het helemaal niet beantwoordt aan de actuele feiten.

Die feiten zijn bijvoorbeeld 15.000 abortussen per jaar in België, 'abortuscentra' die weliswaar illegaal zijn, maar toch in de meeste gevallen van overheidswege gesubsidieerd worden, 'abortusprocessen', geneesheren en patiënten die vervolgd worden, en ga zo maar door.

In België zijn nu zo'n 16 à 18 abortuscentra actief, onder de coordinatie van GACEPA (groupe d'action des centres extra-hospitalier pratiquant l'avortement). Abortus wordt daar uitgevoerd tot 12 weken zwangerschap (zodat de zuigcuretage nog kan worden toegepast), gebeurt onder plaatselijke verdoving, de patiënte verblijft slechts 1 uur in het medische centrum en heeft slechts de toestemming (tot het ondergaan van abortus) nodig van de partner. Ook een aantal ziekenhuizen voert abortus uit, ook wanneer de vrucht ouder is dan 12 weken, in dat geval worden andere medische technieken toegepast. Patiëntes die jonger zijn dan 21 jaar, moeten echter wel over de toestemming van beide ouders beschikken. Artsen die abortus uitvoeren, maar ook patiënten die de ingreep ondergaan, lopen voortdurend de kans voor deze 'zonden' vervolgd te worden, voor de wet zijn ze immers strafbaar. Op 4 december e.k. wordt er bijvoorbeeld nog een uitspraak gedaan in de Gentse abortus-affaire. Patiënten, waarvoor het ondergaan van een abortus allicht ook geen lichte emotionele bevaling is, komen door deze uiterst Belgische situatie onder nog grotere druk te staan.

Twee aardige parlementsleden konden deze toestand niet langer aanzien, en bedachten prompt een voorstel, waarmee de wet opnieuw min of meer in overeenstemming kon worden gebracht met de eigenlijke gang van zaken. Het voorstel werd bekend onder de naam 'Lallemand-Michielsen'. Michielsens (PVV) en Lallemand (SP) wilden graag abortus uit het strafrecht halen. Kortom, abortus moet kunnen, wettelijk, in een aantal gevallen, of beter nog, wanneer een vrouw kan motiveren dat ze de vrucht wil verwijderd zien. Dit voorstel heeft bij een aantal partijen aanhang gevonden, bij PVV, SP en ook bij Agalev, CVP en VU zijn tegen. Zij willen graag dat abortus strafbaar blijft, het 'ongeboren leven' moet immers beschermd worden volgens hen. Uiteraard beseffen ook deze partijen dat de wet uit 1867 absoluut niet meer met de feiten overeenstemt. Zo was er ook het Advies van de Raad van State van 13 juli 1987 dat stelde dat 'geen enkel embryo rechten heeft, behalve wanneer het door rijping in de moederschoot een levensvatbaar kind is kunnen worden'. (Een vergelijkbare problematiek werd trouwens aangekaart in het 'Verhaeghen'-debat op 20 oktober laatstleden, over de bio-etiek). CVP wil abortus strafbaar laten, behalve wanneer zo'n abortus wordt uitgevoerd in 'noodsituaties' (verkrachting, incest, of wanneer het leven van de moeder gevaar loopt). Ook de Volksunie wil alleen abortus in noodsituaties. Op 25 november werd het kafetaria trouwens opgeschrikt door de aanwezigheid van een stralend-glimlachende Vic Ancliaux. Meteen een kans dus om eens naar het actuele VU-standpunt te informeren. Daaruit

bleek inderdaad dat de Volksunie abortus strafbaar wil laten. Een VU-jongere werd nadien naar de motivatie van dit standpunt gevraagd: 'Het is een beslissing die na lange debatten is genomen, dat standpunt was een compromis, de eigenlijke oorzaak voor abortus ligt immers in het feit dat men anti-konceptie nog maar gebrekkig gebruikt'. Echt gebeurd!

Omdat wij van De Moelal de hypokriete toestand rond abortus meer dan zat zijn, besloten we er een artikel aan te wijden. En, met wie konden we dan beter contact op nemen dan met onze eigen SJERP (waar je terecht kunt met al je sociale, juridische en relationele problemen). Juist, met niemand. Ofschoon SJERP zelf geen abortussen uitvoert, worden vrouwen die ongewenst zwanger zijn er opgevangen en doorverwezen. Vorig jaar kregen zij zo'n 40 vrouwen met dit probleem over de vloer. Wij praatten met Annie, lid van een abortuskomitee en medewerkster van SJERP.

interview

SJERP: Allereerst iets over abortuskomitees. Deze zijn een tiental jaren geleden opgericht, als konklusie van een vrouwen-dag over abortus. Men heeft toen opgeroepen tot het stichten van regionale komitees, die als platform hebben dat abortus uit het strafrecht moet, dat het de vrouw is die beslist, dat er op zoveel mogelijk verschillende plaatsen abortuscentra worden opgericht, waar abortus in medische en psycho-sociale omstandigheden goed wordt uitgevoerd, dat er een continue aandacht geschonken moet worden aan antikonceptie en seksuele opvoeding en dat abortus terugbetaald moet worden door het ziekenfonds. Vandaag wordt zelfs antikonceptie niet terugbetaald. De pil is een dure zaak. (n.v.d.r. de pil kost ca. 2400 fr. per jaar, en dan ben je nog niet naar de 'ginekoloog' geweest, wat -in tegenstelling tot wat onwetenden vaak denken- helemaal niet eng is, integendeel: vaak lach je je er een hoedje. Zo bijvoorbeeld moet je je (op SJERP toch) er achter een gordijn uitkleeden, haha. En dat je het geld dat je ervoor betaalt grotendeels terugkrijgt draagt natuurlijk bij tot de pret).

DM: De psycho-sociale opvang lijkt mij minstens even belangrijk als de ingreep zelf. Is die opvang niet minder goed in een maatschappij als het A.Z., dan in een klein abortuscentrum?

SJERP: Abortus op zich is inderdaad maar een kleine ingreep, emotioneel is het echter een zeer zware. Nu, in bepaalde ziekenhuizen zijn artsen zich daar tijdens de gynecologische consultatie ook van bewust, er zijn trouwens nog andere medische problemen met emotionele aspecten, iemand die niet zwanger raakt en kinderen wil,

bijvoorbeeld, dat moet een arts ook kunnen opvangen. Helaas hebben artsen daar niet altijd de ingesteldheid voor, of missen ze de tijd. Toch zijn er, ook in ziekenhuizen, individuele artsen die het spontaan wél doen.

DM: In het debat over bio-etiek op 20 november werd onder andere gesproken over de rechtspersoon van de vrucht. Embryo's worden geproefbuisd, ingevroren... Ze hebben helemaal geen rechten.

SJERP: De CVP heeft het altijd -al gebruiken ze niet de term bio-etiek- over De Bescherming Van Het Ongeboren Leven. Nu, in de abortusdiscussie plaatsen wij 2 levens tegenover elkaar: het leven van de vrouw, dat fysiek en/of psychisch bedreigd wordt en waarvoor men aandacht moet schenken, zelfs ten koste van dat andere, ongeboren leven. We geven dus een meerwaarde aan het leven van die vrouw, want die moet een menswaardig bestaan kunnen blijven hebben, tegenover dat ongeboren leven, dat inderdaad biologisch leven is. Het is een noodsituatie, waarvoor men de beste oplossing moet vinden. En bij het vinden van die oplossing, moet men er ook voor zorgen dat men het probleem in de toekomst voorkomt.

Wetsvoorstel

DM: Wat vind je van het wetsvoorstel Michielsens-Lallemand? Gaat dat ver genoeg?

SJERP: Ja. Het komt in alle gevallen tegemoet aan de vraag. Als een vrouw op een bepaald moment boven de 15 weken zwangerschap zit, en ze wil die zwangerschap onderbreken, dan gaat men na of de gezondheid, psychisch of fysiek, van die vrouw bedreigd wordt door die zwangerschap en de onvermijdelijk daarop volgende geboorte en wij kunnen daar altijd een psychisch aspect in vinden. Want een vrouw heeft altijd een zeer duidelijke reden om een zwangerschap te willen laten onderbreken, die terugslaat op: ik kan die zwangerschap niet aan.

DM: Wat als het wetsvoorstel verworpen wordt en de CVP stelt een ander voor, dat abortus toelaat in welbepaalde gevallen: verkrachting, incest en levensgevaar voor de vrouw?

SJERP: Voor ons verandert er dan niks. Nu is het totaal verboden, maar wij hebben altijd hulp geboden. Op dit terrein zit je echter altijd onwettelijk werk te leveren, dat is voor de medewerkers, de abortushulpverleners, tamelijk frustrerend. De maatschappij neemt hen niet ernstig, omdat ze heel de tijd in de illegaliteit werken, ze worden constant bedreigd met vervolging. Verder is het zo dat de abortuscentra heel weinig middelen hebben. De ingreep wordt zo goedkoop mogelijk gehouden, maar dat is daar de hele tijd trappelen om boven water te blijven, snap je?

Dichtbij je bed

DM: Welk risico loopt abortus in het Brussels?

Het A.Z. is zeer regelmatig bezocht door vertegenwoordigers van het parlement, ze hebben dossiers in beslag genomen, soms zelfs op zeer onwettelijke wijze, via de Orde van Geneesheren, bijvoorbeeld. Dr. Amy betaalt zijn lidgeld niet meer, omdat de Orde op generlei wijze hulp biedt.

DM: Als je minderjarig bent, heb je in het A.Z. de toestemming van beide ouders nodig. Vind je dat niet vreemd?

SJERP: Ja, persoonlijk (Annie) sta ik daar niet achter. Maar zij vinden dat ze al heel ver gaan, en proberen zich zo te beschermen tegen klachten van ouders die er achter komen. In de praktijk zijn er al processen ingespannen door ouders die hadden toestemd, de bescherming is dus bijna louter psychologisch.

DM: In België en Ierland is abortus totaal verboden. Hoe zit het met de andere landen van de E.G.?

SJERP: In de andere landen is het toegelaten, maar ook met beperkingen. In Frankrijk, par exemple, moet de minderjarige ook de toestemming der ouders hebben, en trekt men een grens van een bepaald aantal weken zwangerschap. Daardoor gaan er nog steeds veel Franse vrouwen voor een abortus naar Nederland, dat de meest vrije wetgeving inzake abortus heeft, en, 't kan vreemd klinken, ook het laagst aantal abortussen van Europa. In sommige landen gaan er stemmen op om de gevallen waarin abortus toegelaten wordt, weer te beperken. Daar is de CVP natuurlijk keiblij mee: 'Waarom zouden wij abortus toelaten? Kijk maar eens naar de landen die het deden, die schreeven terug!'. In Engeland is abortus sinds 1967 toegelaten en terugbetaald. Daar echter zit abortus enorm in de medische sfeer, wat ik gevaarlijk vind; men schiet tekort kwa seksuele opvoeding en antikonceptiebewustzijn. Dat terugschreeven van de vrije abortuswetgeving is volgens mij te wijten aan de paniek bij de regeringen over het lage geboortecijfer. Hoe minder mensen, hoe minder macht, op wereldschaal dan.

Lijden

SJERP: Verder is het zo dat seksualiteitsbeleving nog altijd zo taboe is als een varken ofzo. Vrouwen ervaren abortus als een straf voor iets wat ze verkeerd gedaan hebben. Het aanvaarden van antikonceptie is ook heel moeilijk geweest, het heeft tot '73 geduurd voordat voorbehoedsmiddelen wettelijk toegelaten werden, de kerk heeft dat heel lang tegen gehouden. Nu nog, als je de Paus hoort zeggen dat buiten periodieke onthouding niks mag... Seksualiteit moet nog steeds gepaard gaan met opof-

fering, met...

DM: Met lijden?

SJERP: ...met lijden, men moet dat maar aanvaarden. In bepaalde kringen vindt men dat er te gemakkelijk omgesprongen wordt met seksualiteit, dat men te vlug met elkaar in de plomp duikt, om 't zo te zeggen, door abortus toe te laten zou de losbandigheid nog vergroten.

DM: Heeft het feit dat de politiek zo lang in handen geweest is van mannen er ook niet mee te maken? Vrouwen moeten toch begrijpen dat deze toestand onhoudbaar is?

SJERP: Ja, dat is gedeeltelijk zo. Vrouwen die nu te kampen hebben met het probleem van ongewenste zwangerschap, hebben veel meer last van een schuldgevoel dan vroeger, toen er nog weinig of geen anticonceptie bestond, nu denken ze: ik had dit kunnen vermijden. Maar ook met anticonceptie kan vanalles verkeerd gaan, door verkeerd of laattijdig gebruik, bv. Je hebt ruzie met je vriendje, gooit je pillen door het raam, een paar dagen later volgt de verzoening en daar loop je al risico. Of je hebt geen vaste relatie en vrijt totaal onverwacht, ach, het hoofd slaat zo gemakkelijk op hol! Maar voor mensen met een tamelijk strenge moraal is dat moeilijk te aanvaarden.

DM: De huidige voorbehoedsmiddelen zijn ook nog lang niet ideaal. De pil heeft enorme nadelen.

SJERP: Ook, ja. Er zijn heel weinig voorbehoedsmiddelen, en elk heeft wel een paar nadelen. Als vrouw ben je bijna gedoemd om van je vruchtbaarheidsleeftijd tot aan je menopauze anticonceptie te gebruiken, met uitzondering van de periodes waarin je kinderen wil, natuurlijk, en alleen als je een heteroseksueel leven leidt. Maar 90% van het anticonceptiegebruik is in handen van vrouwen.

DM: Ja, ik heb nog geen enkele man horen juichen over de pracht en heerlijkheid van het kondoom. Ze laten de vrouw voor het voorkomen van conceptie zorgen, en lijken het liefst zo weinig mogelijk betrokken te willen worden. (Sorry voor de veralgemening, maar denk er toch eens over na, man en vrouw, De Moel in de handjes.). Mannen, die de kindervers niet of niet langer in het hart dragen, laten zich heel zelden steriliseren, als ijsotters, zo kijken ze toe hoe hun vrouw langzaam in een anticonceptiekonijn verandert. Als ik zo vrij mag zijn, het is hen gewoon een rotzorg.

SJERP: Mannen zien inderdaad veel minder het nut ervan in. De toestemming van de partner vragen voor een abortus is in die zin misschien goed, het kan hen tot nadenken bewegen, en tot het besef dat ook zij de zwangerschap hadden kunnen vermijden.

Ook bij de seksuele opvoeding ik mijn bedenkingen. Wij zeggen: Het is de vrouw die zich in elk geval moet beschermen, omdat zij het is die zwanger raakt. Gelijktijdig zeggen we echter: Het is ook een mannenzaak. Vrouwen zijn spontaan meer met dat deel van hun lichaam bezig, hun maandelijke menstruatie, bijvoorbeeld, wijst hen telkens weer op hun vruchtbaarheid. Ik denk dat mannen, om dat bij te benen, in de seksuele opvoeding ekstra hard moeten worden aangepakt. Nu staan ze er ongeveer buiten, ze ervaren het niet als iets dat ook met hen te maken heeft. En dan, naar aanleiding van een abortusprobleem, ineens verwachten dat ze zich gaan inleven, dat is een illusie. Ze staan er onhandig bij, ze komen ineens van heel ver. De vrouw beleeft het, door het lichamenlijk mee te maken, mannen kunnen zich erbuiten stellen. Om dat te beletten zou je ze van jongsaf aan moeten leren dat anticonceptie ook een mannenzaak is.

DM: Heb je nog een slotboodschap?

SJERP: Ik heb veel boodschappen. De

belangrijkste is "Span" zoveel mogelijk samen om eindelijk abortus uit het strafrecht te krijgen. Maak er eindelijk een ernstige zaak van, die hoort bij de algemene volksgezondheid, zorg ervoor dat het opgenomen wordt in het pakket van gezondheidszorg. Dat is elementair, dan vallen de meeste andere problemen vanzelf weg.

De studenten roep ik op hun krachtdadige steun te betuigen aan de mensen die vervolgd worden, want die zitten erg geïsoleerd.

Het is niet het probleem van een enkeling, het is een maatschappijprobleem!

En dan...

En dan volgt nu de moraal van het verhaal. Op 13 december mag u weer naar de stembus. De abortuskomitees drukken u daarbij het volgende op het hart: "Op 13 dec. zal uw stem meebepalend zijn voor de kans op een goed wetsontwerp dat abortus niet meer strafbaar stelt (in bepaalde voorwaarden die aanvaardbaar zijn) en de eindbeslissing bij de vrouwen laat. Zo'n wetswijziging moet er toch komen, al zal dit nu (door de val van de regering) langer duren dan werd verwacht. Uw stem zal het mee mogelijk maken dat een gelijkaardig wetsvoorstel - in de zin van het oorspronkelijke voorstel Michielsens-Lallemand, zonder verregaande amendementen - onder de volgende regering dezelfde of nóg meer kans krijgt om gestemd te worden". De abortuskomitees geven ook nog volgende (in irreële gestelde) punten ter bedenking:

- Met wat we nu weten en hebben zien gebeuren in de bevoegde Senaatscommissie rond abortus, moeten we ons geen illusies maken over een volgende (twee- of drieledige) regering mét de CVP: het opnemen van abortus in de regeringsverklaring en het toevertrouwen ervan aan het parlement, lijkt dan UITGESLOTEN.

- Een grotere rol van de Volksunie op het politieke toneel belooft ook weinig goeds voor wat een 'goed' wetsontwerp betreft. Het nu aangekondigde VU-wetsvoorstel zou het aan de rechtbanken overlaten te oordelen over de "verschoningsgronden" (anders gezegd: te oordelen over de vraag of de abortus-aanvraag terecht was en het uitvoeren ervan eveneens). Ziet de VU dan zowat 15.000 processen per jaar plaatsvinden? Of zal men "selekteren" en dus discrimineren op basis van willekeur, zoals nu? Zullen enkel de gevallen op basis van klacht (dikwijls gebeurt dat rond relatieproblemen) voor de rechter komen, zoals nu het geval is.

- Eties gezien is er de meeste hoop te stellen op een SP-PVV coalitie, dat was toch af te leiden uit de talrijke duidelijk verklaringen die deze partijen aflegden in de pers en op de TV. Uiteraard kan abortus niet gebruikt worden door die twee partijen als pasmunt voor 'andere belangen' bij het vormen van om het even welke regeringscoalitie.

- Als Agalev een rol speelt door stemmenwinst, moet er op hun steun kunnen gerekend worden voor een goed abortuswetsvoorstel."

Sacher & A

VERWONDERD STELDE MIJN GROOTJE TOEN DE VOLGENDE VRAGEN, DIE SINT-VERHAEGEN, IS DIE DIT JAAR MISSCHIEF NIET KOMEN OPDAGEN ?

Ja, ja stelletje stelligoeders en ongebakken chocoladebroodjes, dat was de vraag die ik rond mijn oren kreeg geslingerd toen ik dit jaar met een maagdelijk witte labojas en in veel minder beschenken toestand dan de voorbije jaren op twintig november de ouderlijke en tevens grootouderlijke woonst betrad. Aanvankelijk lagen de verwachtingen echter totaal anders. Nadat

gefouilleerd en in zijn/haar kruis getast te worden (vijf keer!). Het enige gevolg was, dat al het clashmateriaal voor de zavel diende vergooid te worden, zodanig dat het zich aldaar bevindende kunstmuseum reeds snel in een patisseriekunstwerk veranderde. L'art pour l'art zullen ze daar waarschijnlijk gedacht hebben. Enfin voor de rest kan ik kort zijn.

St-Vee is niet meer wat het geweest is: zelfs de politieagenten werden niet meer beklasht

ter vergelijking: St-Vee 1986

ontwaren, waren er dit jaar een aantal groepen die zich zelfs niet meer de moeite hadden genomen om hun huurwagentje met een plastic laagje te beschermen. Een kale optocht van labojassen en biervatenvervoerende tuigen dus. In elk geval, ze zouden het zeker niet aan hun hart laten komen, die Brusselse studenten van den Clauwaert ende den Geus. En nadat een drieliedjes tot vervelens toe bleven gezongen maar vooral herhaald worden, nadat het R4-ke van Solvay in panne was gevallen en opnieuw diezelfde drie liedekijns tot in den treure werden gekweeld, bereikten zij de Zavel. Algauw werd duidelijk dat iedereen diende

S'amuser sans clasher bleek voor de meesten een vrij moeilijke opdracht te zijn zodat het geheel kan omschreven worden als een vrij droge bedoening.

Kunnen we ons natuurlijk hier wel de vraag stellen of het echt wel nodig is om hele hopen etenswaren aan de straat te voeren terwijl tegelijkertijd over zulke zaken een regering niet valt. Maar spijtig, ik ben moegeschreven, het proces van Sint-Verhaegen wordt op een andere keer gemaakt.

Evarist den dubbelen Trappist.

Voor de verandering,

Uit!

De laatste vier weken van het jaar komen eraan. Nog vier weken tijd om de beest uit te hangen en dan tussen de soep en de patatten op oudejaarsavond enkele goede voornemens te verzinnen. Meer uitgaan in Brussel bijvoorbeeld.

Filmmuseum

Tijdens deze maand waarin de schenkwoede van brave belgen, zoals u en ik, geen grenzen kent deelt ook het Brusselse Film-museum geschenkjes uit. Meer bepaald kent het museum in de eerste veertien dagen van de maand de l'Age d'Or Prijs 1987 toe. De prijs werd genoemd naar een film uit de jaren 30 van de spaanse regisseur Luis Bunuel naar een scenario dat hij samen met Salvador Dali in elkaar stak. Wat ik ooit van de film heb onthouden is het moment

waarop een kocienoog middendoor wordt gesneden en door de montage wordt gesuggereerd dat het om een echt vrouwenoog gaat. Bizar! Enfin, de bizarre prijs heeft tot doel makers en verdelers van films die zich door hun originaliteit onderscheiden van de rest aan te moedigen. Van 1 tot 15 december worden 22 films vertoond. Iedere film krijgt twee voorstellingen, dit voornamelijk om de enorme publiekstoeleer voor al deze films die niemand in België anders ooit te zien zal krijgen. O.a. zullen te zien zijn: De nieuwe Gainsbourg (Charlotte Forever), De nieuwe Jean-Luc Godard (Soigne ta droite, met o.a. Rita Mitsouko) en De nieuwe Derek Jarman (de man die de enige Smiths-clip ooit gemaakt fabriceerde, pakt nu uit met het pessimistische the last of England) Alsof dat nog niet genoeg was kan u heel de maand elke avond genieten van twee klassiekers uit de stille film met live piano begeleiding. Kortfilms van Harold Lloyd en Charles Chaplin, maar ook ouwertjes van Alfred Hitchcock (The pleasure garden uit 1925 op 15 en 16 december) en klassieke tranenfilms zoals the hunchback of the Noire Dame (op 10 en 11 december). Omdat u er in het museum niet snel genoeg kan bij zijn voor uw plaatsen signaleren wij u nu ook al dat er tijdens de tweede helft van de maand een beperkte retrospectieve rond Lino Ventura (een selectie van 12 films) loopt. Verder ook nog het

vervolg van de reeks Britse films uit de jaren 80. Met werk van de al genoemde Derek Jarman, maar ook de onvolprezen liefdesfilm Letter to Brezhnev (19 december om 22 uur 15) en als toeje op oudejaarsavond twee films van Stephen Frears: Prick up your ears (18 uur 15) en My beautiful laundrette (20 uur 15). Flikkerlicht, jullie zijn gewaarschuwd! Meer info en reserveren in het museum zelf, naast het PSK, of op het telefoonnummer 513 41 55. De prijs voor de Age d'Or-films is uitzonderlijk 70 frank.

Hij komt!

Dat de sint (de enige echte) komt zal u ondertussen al wel te weten gekomen zijn via de andere nationale persorganen. Er zijn echter nog andere vreugdevolle komsten te melden. Zoals die van mijnheer Phillip Glass met zijn muziekensemble. Phillip Glass maakt minimal music. Dat is muziek waarin met een minimum aan akkoorden en noten een maximum aan kunstjes wordt uitgehaald. Een beetje zoals Rock en Roll dus maar met een ietsje stijlvollere thema's en arrange-menten. Een paar jaar geleden brak de heer Glass met zijn muziek door op internationaal vlak door de soundtrack die hij schreef bij de poëtische film Koyaanisqatsi van Godfrey Reggio. De regisseur in kwestie manipuleerde een paar camera's naar hartelust terwijl hij ze ergens van alles liet filmen. Het resultaat was

Zeker Weten

Vorig teaterseizoen werd in Brussel wel eens hoerageroep gehoord in de zalen. Een van de bejubelde voorstellingen was Need to Know van de Need-company, onder leiding van Jan Lauwers. Een man met een teaterverleden, en wat voor één. Enfin, de needcompany is met haar voorstelling terug in het land. Wil u de driestheid van het bestaan nu eens eindelijk leren kennen dan mag u uw post-modernistische kans in de Ancienne Belgique niet missen. Tot en met rond 20 december kan u het geheel bestuderen in Brussel.

En op zondag 13 december allemaal naar de lokale stembus, dan moet u er wel uit!

IL CATTIVO

LEZERSBRIEVEN

RTT-SCHANDALEN

M'n ergernis is stiltekesaan ten top gedreven. Ik zal je mijn verhaal vertellen, 's Avonds moet ik buiten de zone bellen. In de loop van de namiddag loop ik daarom speciaal langs de Dienst Huisvesting om geld te wisselen, want hier kan je natuurlijk enkel met vijffrankstukken telefoneren (kan je nagaan hoe oud die bakken al zijn!). Dus ik, warm gekleed en met wat lektuur bij, 's avonds rond tien uur, op weg naar dienst huisvesting. Ik heb veel geluk dat er geen rij wachtenden staan. Er staat tot mijn grote verbazing zelfs niemand. In mijn naïeviteit vermoed ik niet dat er wat mis zou kunnen zijn. Mijn eerste stuk van vijf frank glijdt in het rechte telefoontoestel. 'klik'. Ah, wecom geluk, want zoveel heb ik inmiddels al geleerd: als de 'klik' wegblijft kan ik mijn geld wel vergeten. Na nog een stuk van vijf in de gleuf te hebben gegooid draai ik het nummer. Bezet! Dan nog maar even wachten. Ik leg de hoorn op de haak en wil mijn geldstukken terugnemen... ik heb al te veel geluk gehad vandaag, mijn geld blijft waar het is en dat is in het telefoontoestel. Ik geef niet direkt op en neem de hoorn van de linkse telefoon. Maar diene van links wil mijn geld helemaal niet, het valt gewoon van boven naar beneden. (n.v.d.r. heeft dit een kryptische politieke bedoeling?). Dat was genoeg. De volgende dag probeer ik de buitenwereld te bereiken vanuit gebouw C. Na er vijf frank ingegooid te hebben hoor ik de 'klik' en draai het nummer. Het lukte eindelijk, men neemt de telefoon op! Ik hoor ze: "Hallo, me.....". Verdorie!! Wéér al mijn geld kwijt.

Ik hoor gelijkaardige klachten van andere studenten. Velen lopen al telkens naar naar het station van Etterbeek. O.K., dat kan ik ook doen, dat móet ik wel doen en dat kunnen we allemaal gaan doen als we het risico niet willen lopen ons geld telkens weer kwijt te spelen hier op de kampus. Maar deze toestand is toch schandalig! Een

goedfunctionerende telefoon op deze kampus is toch onontbeerlijk. Wij leven toch in de twintigste eeuw!! De VUB hoeft helemaal niet trots te zijn over haar openbare telefoontoestellen. Ik weet niet welke verenigde krachten moeten ingeroepen worden... studentenverenigingen, bewonerscommissie, de SoR,.....? Men heeft ooit over het plaatsen van nieuwe telefoencellen gesproken. Ik begrijp niet waarom dat niet door gaat, terwijl hier op de kampus mensen genoeg zijn die van deze telefoons gebruik willen maken. Het is noodzakelijk dat er openbare 'werkende' telefoons op deze kampus staan, kwestie van dienstbetoon enz... Er valt trouwens ook een flink pak geld te verdienen aan al die studentjes die iedere dag hun lief of hun moeder willen opbellen. Alhoewel dat op deze manier ook kan!!!

A.B.

Hans Leenders

V.O. ORGANISEERT POLITIEKE MEETING

Hoezee, hoezee 'k stem niet op de C.V.P. Kwestie van dit artikel met een passende openingszin te beginnen. Waarschijnlijk zullen nu reeds een hele massa lezers verontwaardigd zijn over een dergelijke gewaagde uitspraak. Ik durf echter in elk geval wel stellen dat ik in geen geval mijn woorden wens terug te trekken. Maar zoals het hoort in ons democratisch België en zoals trouwens al onze politiekers (sorry, germanisme, ik bedoel natuurlijk politici, met kleine p wel te verstaan) ons steeds weer voordoen, dien ik een dergelijke uitspraak op een passende wijze te verantwoorden. Helaas, drierwef helaas, ik kan het niet. De reden hiervoor is vrij voor de hand liggend, maar ik kan het nogal slecht uitleggen, vandaar. Maar misschien is er toch wel iemand onder jullie, beste lezers, die zou willen weten wat mij tot deze uitspraak heeft bewogen. Op dit punt aanbeld moet ik toegeven dat ik jullie niet langer wens teleur te stellen. En ik kan dit niet beter doen dan door jullie

... ingezonden ...

Jammer genoeg (want iederéén doet uiteindelijk mee om "zijn smoel op de stoel" te krijgen, nietwaar), heb ik het niet gehaald. Toch wil ik alle mensen bedanken die : a) gestemd hebben; b) en dit in het bijzonder op mezelf, natuurlijk. Misschien volgend jaar beter.

uit te nodigen op de politieke meeting die de Studiekring Vrij Onderzoek op donderdag 3 december a.s. en in aula Q inricht (welke van de 4 is bij het intikken dezes artikel nog niet bekend, waarvoor onze welgemeende excuses). Aldaar treden op, personen van de vijf grootste Vlaamsche (copyright nsv) partijen, als daar zijn: S.P., P.V.V., AGALEV, V.U. en vooral niet te vergeten de C.V.P. (Cakkers Vereniging van Pellenberg). Het geheel wordt op een treffende wijze gemodererd door Rudy Dufour van de B.R.T.-nieuwsdienst en ik zal er ook nog bijzijn. Ik wens mezelf namelijk nog eens te overtuigen waarom ik dit artikel met de reeds hoger vermelde openingszin ben begonnen.

Vergeet echter niet beste kiezer dat, alhoewel ik ondertussen reeds een heel stuk bijeen heb geluld, ik het belang van de nakende verkiezingen niet onderschat. Inderdaad staan we aan de vooravond van een toch niet onbelangrijke grondswetwijziging. En o.a. daarom durf ik de volgende leuze te lanceren: WENS JE TE BLIJVEN LEVEN, WEIGER DAN EEN MARTENS 7.

Gilbert met de zweir.

Berichtjes!!!!

Breekt u tijdens uw mondaine vakantie ook graag elegant een been? De dienst voor sport en vrijetijdsbesteding, de sportdienst dus, organiseert twee ski-vakanties te MORZINE-AVORIAZ. De eerste valt (snaapt u hem!) in het eindejaarsverlof (voor de katholieken onder u is dit het Kerstverlof) van 18 dec. tot 30 dec. 1987 en zal u 24.700 hele Belgische franken kosten. De tweede gaat door tijdens de Carnavalperiode van 12 febr. tot 20 febr. 1988. Afhankelijk van de kamer zal deze reis u 16.700 BF of 17.900 BF kosten. Inbegrepen bij alle prijzen zijn: de reis, volpension, skipas, skiles, verzekering, sauna en power. Veel ski-plezier!

Zelfstudiecentrum humane wetenschappen bestaat ook!!

Naast het recent geopende zelfstudiecentrum humane wetenschappen bestaat er op deze universiteit ook een zelfstudiecentrum gericht op de humane wetenschappen (u weet wel, die van de B en C). Je kan hier, als student, begeleidingsoefeningen over wiskunde en staathuishoudkunde. Verder beschikt het zelfstudiecentrum over een uitgebreide videoteek, vooral gebaseerd op de Open University uitzendingen van de BBC (kwaliteit gegarandeerd). De programmaonderwerpen strekken zich uit over een breed veld, gaande van muziekgeschiedenis over het oude Rome en Picasso tot internationale marketing en de kernwapenproblematiek.

Het zelfstudiecentrum humane wetenschappen is gevestigd in het uiterste hoekje van de bibliotheek aan de kant van de rechten. U kan er steeds terecht voor verdere informatie: maandag 13-17u dinsdag 9-12u woensdag 14-17u donderdag 12-14u vrijdag 9-12u of op afspraak.

taxistop

De eerste echte VUB taksiestop aanbieding is binnen!

Personen die wensen mee te rijden 's morgens en/of 's avonds tussen Brussel en Antwerpen kunnen contact opnemen met Eddy Pauwels. Dat doe je gewoon via het onderstaande adres of u draait telefoonnummer 827.99.40.

Eddy Pauwels
Planetariumlaan 83
2610 Wilrijk.

Nog niet milieuvriendelijk maar wel al kostendelend en tijdsbesparend, ook nuttig als u last heeft van treinvrees en andere fobien of simpelweg indien u niet van het openbaar vervoer houdt. U moet weten dat er iedere dag eenzame automobilisten op de lange en eenzame weg rijden die snakken naar een vriendelijk woordje en gezelschap. U biedt hen de oplossing die zij altijd al zochten. En zij bieden u de opluchting die het openbaar vervoer u niet biedt en dat alles voor slechts een frank per kilometer. U ziet het! De toekomst lacht u toe. Grijp deze kans!

Een lift wordt u vriendelijk aangeboden: Van Brussel naar: Tongeren, Heusden-Zolder, Beringen, Leopoldsburg, Zonhoven, Berchem, Erembodegem,

Gavere, Temse, Malle(Oostmalle), Grimbergen, De Haan, Schoten, Borgerhout, Zandhoven,

Schaffen-Diest, Buizingen-Halle, Halle, Heverlee, Vilvoorde, Haasrode, Meerijse, Nieuwpoort,

Zelzate, Melle, Gent, Leuven.

Van Zaventem naar: St-Amandsberg, Dendermonde, Overijse, Meise, Betekom, Huizingen, Lokeren,

Erpe Mere, Ronse, St-Maartens-Latem.

Van Ukkel naar Oflingen.

Van Watermael-Bosvoorde naar St-Amandsberg.

Van Evere naar: Zottegem, Ninove, Leuven.

Van Jette naar: Denderleeuw, Elversele.

Voor meer informatie i.v.m. uren enzo, kan u gerust bellen naar 091-23 23 10.

**De Moeial zoekt
nieuwe medewerkers
!!!**

Jong, fris, wild,
geïnteresseerd, enthousiast,
sportief, geëngageerd,
ondernemend,
humoristisch, grappig,
koddig, leuk, droevig,
spontaan, balorig, brutaal,
zenuwachtig, lief, speels,
actief, veerkrachtig,
reflexief, wiskundig,
fanatiek, godsdienstig,
honger- en dorstig,
leergierig, vervelend en
blij! Weet ons te vinden in
gebouw Y!
Iedere maandag om 20.00 u
vergaderen wij.

AGENDA

Maandag 30 November.

WK-film: *Cat People* om 20u.

VSKM houdt het wat meer muzikaal, cantus om 20u in de BSG-zaal, gevolgd door een TD samen met SOLVAY.

PK gaat te pletter in de Fac, TD met 3 gratis vaten!

RPGC speelt het weer voor elkaar in 5F212 om 19u30 met 'Marvel Super Heroes'.

Dinsdag 1 december.

Sinterklaas bezoekt de KEPS-TD, u ook?

Zwarte Piet gaat naar de SinTD van Campina in de PROF.

HILO-film *The Mission*, niet te missen om 20u.

WK-CdS-cantus om 20u.

Ook VRG en CD houden van VUB-ULB verbroedering, onder de vorm, mom van een sportdag op onze campus.

MLB: aud 5, geneeskunde voor het volk.

Woensdag 2 december.

Vietnamdag, BOCKSTAELSE MAEGDEN en AMNESTY INTERNATIONAL projecteren de fantastische FILM *BIRDY* (Beurdie?) op het onbevelede witte doek, zeker niet te missen, ook als u hem al zag! Om 20u00 in Qc, be there!

VO doet er niet voor onder, de titel zegt u al meer dan genoeg: *Platoon*.

Vermits het weerbericht op dinsdag regen voorspelt, opnieuw, maar dan een droge CD-VRG sportdag!

PERSKRING geeft in de BSG een interview weg ivm TD, kom de praktijk, de sfeer en de Stella proeven.

UPV-AIB-MLB-debat, titel gepikt van 11.11.11: 'Over zo'n kleinigheid valt een regering niet', aud QD, het debat wordt niet afgeluisterd door de staatsveiligheid!

Donderdag 3 december.

De kring, 'Geen taal geen vrijheid', oftewel het BSG organiseert haar 2de ZANGFEEST om 20u in de Qa, daarna TD in hun zaal.

VO organiseert een op dat moment niet te missen gespreksronde ivm de verkiezingen met vertegenwoordigers van alle grote Vlaamse partijen, en van de CVP. Rudy Dufour van de BRT-nieuwsdienst zal een poging ondernemen deze woorden- en cijfersoorlog te modereren.

Dienst Kultuur organiseert een filmreeks 'Modern Times', 'outside in' van Steven Dwoskin. 12u Galery, en 20u Q. KK, of, beter LK, Literair Kafee Brakke Hond met H. Brusselmans, M. vd Craen, K. Vanhole, L. Teck, Avelli en de muziek van China Pig Blues Band.

Vrijdag 4 december.

TD van de Werner en konsoorten.

Maandag 7 december.

PPK-film, de titel is nog Top-Secret!

Picha laat zijn tekentalent los op KAT, film *The Missing Link*. O zoekt u daar te vinden, 20 u.

CAMPINA geeft een TeeDeetje weg in de Bee eS Gee zaal om twee-en-twintig uur.

Dinsdag 8 december.

VRG-film, *The name of the rose*, 20u. Een oprechte Sean Connery in een spannende film en een luguber klooster.

En we hebben de W en we hebben de K en we hebben ne Film, *Children of the corn*, van Stephen King.

Westland en BSK TD.

Kultuur organiseert speciaal voor u: Strips & Motion: Openingsvisie animatiefilms - doorlopende visie, elke werkdag van 10 tot 17u, en t.e.m. 17 december.

Woensdag 9 december.

PK-DAG!

-Film: *Running Scared*, om 20u in de Q

-TD in de BSG om 22u

-Mosselen om 12u en om te eten in de BSG-zaal

KEPS organiseert een interfakultair basket tornooi.

Kultuur en lachen: Kamagurka en Herr Seele in een theaterprodukt, Qc om 20u.

Donderdag 10 december.

GK cantust z'n eigen TD in.

KEPS filmt *China Town* plat.

De BOCKSTAELSE MAEGDEN bestaan 8 jaar en geven ter ere hiervan een gratis receptie voor leden om 20u in de foyer van de aula.

Kultuur en Moderne Tijden: *Deserto Rosso* van Michelangelo Antonioni.

Vrijdag 11 december.

Uit op vrijdag, AVSG-bal, avondkledij verplicht.

Zondag 13 december.

Vergeet vooral niet te gaan stemmen op uw favoriete politikus.

KULTUURKRANT

LITERAIR KAFFEE

DE BRASSE HOND

"De Brasse Hond" is een tijdschrift met neus, dat sinds september 1983 viermaal per jaar zijn nek uitsteekt om lezers en uitgevers het neusje van de nieuwe generatie schrijfters en schrijvers voor te schotelen. Een presentatieblaadje als het ware, dat nog meer biedt - o.a. een wisselend handvol DBH-artisten die de Vlaamse literaire cafés en andere podia afschulmen. In het VUB-Kultuurkaffee kan je op donderdag 3 december kennismaken met:

HERMAN BRUSSELMANS (1957)

auteur van "Het zinneloze zeilen" (1982), "Prachtige ogen" (1984), "De man die werk vond" (1985), "Heden ben ik nuchter" (1986) en "Zijn er kanalen in Aalst?" (1987) - noemt zich 'de mooie jonge Oppergod van de Vlaamse letteren'.

MONICA VAN DE CRAEN (1944)

publiceerde gedichten en verhalen in "De Brasse Hond", een verhaal in "Vrij Nederland" en werkt mee aan het vrouwen tijdschrift "Handen".

KAMIEL VANHOLE (1954)

scenarist, schrijver en vertaler, publiceerde bij Casterman "L'Ascens on Pneumatique de Michel Goffinard" en "Potschervens" en in "De Brasse Hond" en het "NWT" verhalen en gedichten. Hij is ook literair recensent bij "De Morgen" en beschouwt zijn leven als een saai notenapparaat bij alles wat hij schrijft of nog zal schrijven.

LUT TECK (1947)

lid van de kernredactie en mede-oprichter van "De Brasse Hond", publiceerde enkele van haar gedichten in de bloemlezing "Een Vlaams eiland" (1982; samengesteld door Harry van Tienen) en in "De Brasse Hond". Ook verleent zij haar mooie stem - een klank van saxofoon - aan poëzie van vrienden.

AVELLI (1953)

eigenlijk Jacques Aveli, geboren in 1953 in Matadi, Kongo. Publiceerde o.m. gedichten en verhalen in elk nummer van "De Brasse Hond", behalve in nummer elf (toevallig ook het enige waarvan nog een redelijke voorraad onverkochte exemplaren bestaat).

DE "CHINA PIG BLUES BAND"

Voor de muzikale omliggings van de literaire avond zorgt de "China Pig Blues Band" met: Viviane Fortune, tuba - Guy Delmote, drums/percussie - Eric Drabs, gitaar/zang/saxofoon - Jos Steen, zang/gitaar - Byard Lancaster, klarinet/fluit/saxofoon. Met vooral elgen composities, waarin eigenzinnige, ongebruikelijke arrangementen, verleent dit kwintet een speciale noot aan de literaire happening.

CHINA PIG

Donderdag 3 december '87 - 20u
Kultuurkaffee VUB - Toegang gratis

STRIPS ETCETERA

STRIPS & MOTION

De avonturen van Kuitje
'De Sigaren van de Farao'
Hergé, uitg. Casterman - .4

From a whisper to a scream. Op minder dan geen tijd werd het beeldjes kijken populair in deze contreien. De bijval was zelfs zo groot dat er van het begrip eenheidsstrip overgestapt werd naar een gamma dat loopt van jongeren- over educatieve tot volwassenenstrips. Los van het stripbeursstramien en met een warm hart voor de Hergé's in wording, wagen we ons op een nieuw werktein.

OPENINGSVISIE ANIMATIEFILMS

Quick & Flupke
'Verboden Spelletjes'
Hergé, uitg. Casterman

Tien dagen lang presenteren we in Galery' werk van jonge animatiefilmers. Van het doordachte werk over Kwik en Flupke tot licht op de hands reclamefilmpjes. Met o.a. Piet De Rycker (Presto), Jan Bultheel (Callebaut, Villa Tempo, Roodvonk...), Beaufort (ITCB, De Standaard, generieken...), J.M. De Meyer (auteursfilm), Albert Pepermans, eindwerken Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Gent.

Albert Pepermans

Omdat een aantal beeldenstormers ook met potlood en papier in de weer zijn loopt er parallel een overzicht van wat er momenteel aan striptaleit bij ons rondloopt.

Quick & Flupke
'Verboden Spelletjes'
Hergé, uitg. Casterman - p.1

Dinsdag 8 december '87 - 20-22u in Galery' VUB. Doorlopende visie elke werkdag van 10 tot 17u - t.e.m. donderdag 17 december '87.

"THEATERPRODUKTIE" van KAMAGURKA & HERR SEELE met Johan De Smet op piano.

Alsof er dan al niet genoeg beweging is, komen de beestmasters Kamagurka & Herr Seele met hun vernieuwde "Theaterproduktie" langs. Een voorstelling met de beproefde ingrediënten "absurde kolder, flitsende taalhumor en ongenueerde spozucht". Korte, verbale nonsens-schermtselingen, afgewisseld met enkele liedjes van Kama op zang en dreef.

Woensdag 9 december '87 - 20u
Aula VUB Aud.Qc - Inkom: 150/200fr.

FILMREEKS

MODERN Times

Deze filmreeks toont de wanhopige of geslaagde pogingen die de mens doet (deed) om zich aan te passen aan de tijd waarin hij leeft (leeft) m.a.w. om zich aan te passen aan "zijn modern times".

OUTSIDE IN STEVEN DWOSKIN

Steven Dwoskin leed aan polio en gaat sindsdien op krukken door het leven. Maar dat weerhoudt hem niet om zeer actief te zijn als filmer. In "Outside in" laat hij de kijkers soms op een harde, dan weer op een humoristische manier voelen wat het betekent om gehandicapt te zijn zonder dat je een zielepeet hoeft te worden.

Donderdag 3 december '87 - 12u, Galery', 50fr.
20u, Aula VUB, 80fr.

DESERTO ROSSO MICHELANGELO ANTONIONI (met Monica Vitti, Richard Harris)

Een vrouw wordt beheerst door angst en verveling. Haar man, een elektronisch ingenieur, zoekt de oorzaak van haar angsten in een auto-ongeluk dat ze eens gehad heeft. Hij ziet niet in, dat ze veroorzaakt worden door de omgeving waarin ze leeft. Een omgeving met moderne techniek, vervuiling en planning: een isolement waarin mensen niets meer zeggen.

Donderdag 10 december '87 - 12u, Galery', 50fr.
20u, Aula VUB, 80fr.

TENTOONSTELLINGEN

KUNST IN DE BIBLIOTHEEK CAMIEL VAN BREEDAM

Camiel Van Breedam (1936) is een vertegenwoordiger van de "kritische objectkunst". Materialen en voorwerpen van zeer verscheiden aard worden bijeengebracht en verwerkt tot zelfstandige objecten. Zijn werken zijn niet alleen afgestemd op esthetiek, ze weerspiegelen ook een maatschappij- en milieukritisch denken, een ethiek. Getuigen daarvan: Van Breedams uitbeeldingen van de Indianentragiek, zijn "toespejningen" op de verloederings van het leefmilieu, zijn "doorlichting" van de westerse mens en zijn leefwijze...

De tentoonstelling blijft te bekijken t.e.m. vrijdag 15 januari '88 - in de Centrale Bibliotheek VUB (B & C) - elke werkdag van 9 tot 21u zaterdag van 10 tot 16u.